

שְׁלוֹם הַכֶּהֵן

(מזריץ' תקל"ג — המבורג תר"ה)

א

מפתח שפתי

שְׁעוּ מִנִּי וְהִלָּאָה שְׂרַעְפֵי שְׂוֹא. סַעְפֵי תְהוּ,
סוּרוּ עֲזוּבוֹנֵי חֶפְצֵי גְלָמִי. הַבְּלִי חֲלַד.
לֹא מִתְקַדֵּךְ תִּבְלֵךְ, אֵף לֹא סַגְצֵי מִמְרוֹנֶיךָ
יִלְאוּ עֲשֵׂתְנוֹתַי, מוֹרְשֵׁי לִבִּי יִנְתְּקוּ.
5 הַרְחֵק מִשְׂאוֹן קַרְיָה מִהַמִּית הַמֶּזֶן דְּרִיבָה
בְּדַד אֲשַׁכּוֹן עַל שְׂדֵי מְנוּחָה, בֵּין סַלְעֵי שְׂקֵט.
שֵׁם תִּתְנַצֵּר יְחִידַתִּי מִצַּפֵּר סַרְסֵי אֶרֶץ,
מִצַּל לְמַצְטָה גּוֹיִתָּה נִפְשֵׁי עוֹף תִּגְבִּיחַ.
תִּדְא עַל בְּנֵפֵי רוּחַ לְנִבְחֵי שְׁמֵי שְׁמַיִם.
10 שְׂמָה בְּמִקּוֹר קָל נִגְהַ, מִעֵינֵי אֹר וְיִשְׁע,
מִסֶּן לְאַחַד קְדוּשׁ בְּצַל שְׂדֵי יִסְתַּפֵּס.
יְדִיד יְהִי עֲבָאוֹת מִתְחַלֵּף אִתּוֹ בְּסַרְדֵּס אֱלֹהִים.
מְנַהוּ תְשִׁימֵם דְּבַרְתָּהּ, בּוּ כֹל מִעֵינֶיךָ.

א

1 סעפי (תהלים קיט, קיג), רעיונות.

2 גלמי, גופי.

7 יחידתי, גשמתי.

11 לאחד קדוש, לדוד.

עורה נא כנורִי. יסד הגיוני עורו!
אֲנִכִּי לְדוֹד בֶּן יִשִׁי אֲנִכִּי אֲשִׁירָה.

15

אֲשִׁירָה. — לֹא גְבוּרַת יְמִינוֹ וְצִוּוֹ נְרוּצָהוּ.
לֹא תִקַּף קִרְבוֹתָיו וְהִמּוֹן שָׂרָשׁ וְרִכָּב.
וְנִהְרֹת בַּהֲרֹת אֲבִירָיו וּתְרוּצַת קוֹל לְחֶסֶם.
אֲדָם מִסֶּךָ חֲלָלִים אֲלֵפֵי גְדוּדָיו הִסִּילוּ.
וּמִסָּפֶר אֲהַלִּים הִצִּיתוּ; יְדֵי מְרִי נֶפֶשׁ.
וּמִבְּצָרִים שָׁגְבוּ גְבוּרָיו אֲנָשֵׁי חַיִל.

20

וּשְׁפַצַּת אוֹצְרוֹתָיו כְּבִיר שָׁלַל וּמִלְקוֹס;
לֹא קוֹל צְנוּת גְּבוּרָה. רֵגַת צִהְלַת הַמִּנְצָח.
לֹא קוֹל צְנוּת חֲלוּשָׁה: יִלְתַּח אֲבָדִים וְנִאֲקַתְמוּ.
תְּצִירְנָה בְּנוֹת שִׁירֵי וּלְקוֹל שִׁסְתִּי צָלְלוּ:

25

אֵף לֹא יִפְצַח גָּאוֹן מַלְכוּתוֹ וְצָרֵי תַפְאֶרֶת
הַדָּר כִּסְאוֹ וּבִרְקַס סְבִיבָיו קִרְגֵי הוֹד הַנְּזֹר.
תַּמְבֹּחַת צִין כֶּשֶׁר לֹא תִשְׁבַּצְנָה צִיגֵי נֶפֶשׁ.
מִה עָרְפָם כִּי תִנְקְרָם. כִּי תַצְנֶה כֶּם הָרוּם?
כִּלּוֹ בְּאֶפְסֵס כִּלּוֹ. יְעוּפוּ כְחִלּוֹם וְאִינָמוּ.

30

אֲשִׁירָה לְמִשִּׁים יְיָ רוּחַ אֲסִינּוּ.
לְדוֹד מִלֶּךְ יִשְׂרָאֵל. גְּצִים סְנוּמֵרֵי קִדְשׁ.
בְּמַעְרַכַּת שִׁירֵי תְהִלּוֹתָיו חֵי חֵי עוֹדְנוּ
בְּקִרְבֵי: שְׁרִוֵן שִׁבְטֵי יְהוָה וַיְחִי עוֹד לְנִצָּח;
אֲשֶׁר רוּחוֹ אֲתַנּוּ. מִלְתּוֹ עַל לְשׁוֹנָנוּ

35

לפני אלהי צור ישענו כי נשפוך שיס.
 אביצ רננות ותשואות חן למנצח
 בנגינותיו על-כל מטיבי נגן וזמר.
 לפניו בבני קדם ואחריו מאין קמוהו.
 אשר צוף אמריו אראלים בשמץם ותמהו. 40
 יקחום. ישאום בצדום עטרה לראש אלוה.
 וכתחונניו גם תחוננינו יעלו שמקמה.
 נקבדות אדבר בו. שפמי צדק תבשרנה.
 נפלאות סיני בן-ישי. מסלולו עלי ארץ.
 טהר נפשו. עצם רוחו. הליכתו בקדש. 45
 אנפיר מבטח עז התחזקו באלהיה. נסד
 כי הקיפוהו בלהות. מצוק וצר מצאוהו.
 מגור מסביב. ימין ושמאל צת פי שתו
 עליו רבבות שונאי חנם חיים לבלעהו.
 ולבו נכון. באלהי ישועתו בטום. 50
 מן המצר קרא יה וקמתיב צנהו. —
 אף כבד חטאיו תחת לשוני לא אכחידנת.
 ואשר קבדו מהמה נחמתו ושבר
 רוחו. ותשובתו בצום והתפלש באסר.
 ועמק חין תפלתו באמרים שבצמם 55
 מזקקים וטהורים כטהר זהר רקיע.
 הן עברו סבת עננים עד מרום הגיעו.
 שדי ברחמים האזינם. חפץ הם וירצמו.

51 מן המצר, ע"פ תהלים קיח, ה.

54-53 נחמתו ושבר רוחו, השווה שמואל"ב יב, טז"ח.

קפו אף שופט עליון ניצן: סלקתי.
 מופת ליושבי תבל, חק לבני אדם סלה. 60
 כל יאמרו נוֹאֵשׁ, קרשעו כל יאבד פושע,
 יצוֹב חטא ויחנן, ישוב לאל וירחמהו.
 הנה זה סיני נוד, עקבות משים אלוה.
 לירוא באהבה ולאהוב ביראה, לקרבה ולרחקה.
 יצדק אף ירשיע, להורות חוטאים בדרך. — 65

אשינה נא, — הנה! פסד אֶחֱוֹנִי וְרָעַדוּ
 לקומר וּמִירוֹת יְהוָה, רום אֱלֹהִים נוֹסֶסֶת
 בצחות שְׁפִתָיו, נשמת שדי במו תפוס,
 החרון לשון אלים, צרל שְׁפִתַיִם יפצה פיהו?
 הַלְגֵשׁר יְעוֹף צָשׁ, לראם יִשִׁיר תולצת? 70
 אַצֵּר עַל דַּל שְׁפִתִי, שְׁמוֹר מַחֲסוֹם לִפִּי אֶמְרָתִי,
 אַחֲשֶׁה — — ולא אובל, הנה בקרבי סוצר סצר,
 פים יקמו ירצשו גליו, הציבתני רום
 בקני, כנאד מלאתי, בי אמרים ילחצו,
 כַּעֲגֵלָה קִלְעָה לֵה צְמִיר בְּלִבִּי יְצִיקוּ, 75
 אַדְבָּרָה וַיִּרְנַח לִי, אַפְתַּח שְׁפִתִי וְאֶבְלִיגָה,
 הנה לשיר לקחתי, אשיר ולא אשיבנה,
 אֲנִכִּי לְדוֹד בֶּן-יְשִׁי, אֲנִכִּי אֲזַמְרָה.

64 לירוא באהבה, ע"פ דברי חז"ל בירושלמי ברכות פ"ט

ה"ה: "עשה מאהבה, עשה מיראה".

71 אצור, ע"פ תהלים קמא ג.

שלום הכהן

קטב

ב

הבציר

צבר קיץ צתותי חמד קלו -

צבים יסעו יתקדדו פני שמים,
צלים נובלות דשא וסציר זמוללו.
שבת קוצר מעמר חובק ידים.

5 מה-תחיו בגנים? אין שושן ופרח.
ובצמקי שרון תבול התבצלת:
הן ישב הרום ומוליד קרח
צפרים ידמו ודרור בקן נפלת.

10 על פני השדה הכי נצא לשום?
הן הדודאים לא יתנו רים עוד.
ונסל משביבי שמש לא זרות.
ובתלמים אין עוד זרע צומט.

15 לכו נא לקרמים לראות גפני יין
וביפה אשפלותם תתאו נפשנו:
אל חרות הבוצר נשיקה צין.
בין דורכי גת "הידד" משמע אוננו.

מזרם וממקרה אסי נשמר.

ב

קסג

שלום הכהן

באו נא ונחסה בין קירות תקיית.
שם מדם צנב יחד נשטה חמר
ונצהילה פנינו מפרוי תקיית.

20

לכו נא ונחסה בסתר האהל
מנפלאות צור מעוזו טובות אל הינו
משע מינו, מגבורות כל פעל,
תודה וזמרה מבצנה שפתומינו.

ג

שיר הגפן

גפן פרי הלולים, מפת שמים,
את משיבת רוח, מרקסת חסיים,
בך אתענג, הודך אשיר אביצ.
כל פעל אלהים תפארתו גידו,
מאזוב עד ארזו צו צידו,
ועל קלמו גדלך גדלו יודיצ.

5

כל פרי כל נטע לתועלת נבראו,
מתוקים טעמו לחך, ומרים נפאז,
יבך מסק אף מרפא אחוזים יסד.

ג

6 גדלך, שכן קידוש נאמר על פרי הגפן.
9 ובך, גם ביין מתוק יש מרפא.

10 אם בָּם אָדָם וּבְהֵמָה יָרוּוּ נִסְתָּ —
אֶתְּ גַם אֱלֹהִים גַּם הַנְּסֻשׁוֹת מְשַׁמֶּסֶת,
בְּבוֹאֶךָ בָּא גִיל, וְנָס כָּל יְגוֹן וְנִסְחָה.

דְּמִי כִי נִצְפָּר, אַךְ חֲשֵׁךְ יְשׁוּפָנִי,
וְהַחֲתַנְנִי בְּצִיּוֹנוֹת בִּלְקָה מְקִיפָנִי.
15 מִצַּל נִרְדַּפְתִּי, צַר לִי מִרְחֲבֵי הַלָּה,
וְהֵייתִי שֶׁפֶל בְּצִיּוֹנִי, מֵאֵד קְלוּתִי,
וְאִיךָא פָּנֵי אִישׁ, לְעַפָּר שְׁחֹתִי —
מִמִּשְׁקֶךָ אֶקַּח כּוֹס, וְאָחִי וְאֹנְלָה.

אֲזוּ אֹרֻוּ צִיּוֹנִי וְהַעֲבִיבִים יִסְעוּ,
20 אֵין עוֹד עֲצָב, הַעֲרֹוֹת הַתְּבַלְעוּ,
וְאֶקַּח בְּנוֹרִי, אֲשִׁיר אֶף אֲרִיצוּ.
אֶרְאֶה בְּטוֹב, הֵייתִי אֶךְ שָׁמַח,
בְּמִלֶּךְ בִּיקָר אֲנֹכִי צוֹלַח,
הוֹד גָּסוֹן וְהוֹד עֲשֵׂה בְרָנָה אֲשַׁמִּיצוּ.

25 אֲשַׁב בְּסוֹד רְצִימִים, כִּי יִיטֵב לִבִּנוּ
בְּאֶהֱבִיבִים נִתְעַלְסָה נִתְקַע בְּפִינוּ.
עֲמַרְנוּ: הִבָּה נִכְרַתָּה בְּרִית עֲלֵי יִינוּ!
רוֹב יְמֵינוּ שָׁוָא, אֶךְ כֶּעֶס וְאֶבְלָה,
כִּלֵּי יְדִידוֹת וְגָסוֹן חֲיִינוּ הַבֵּל.

11 את, ע"פ שופטים ט, יג.

14 והחתתני, ותשבר רוחי, ע"פ ירמיה מט, לו.

30 ומותר הקאדם מן הקהמה אײן.

צל פן. דם צנב. צמף אשמששע.
בימי מוצר ושקחה קף אחרוצע.
"הינדד" אקרא צם דורכי גתף.
הנה ראשף אשא צל ראש שקחתי.
35 אנגן בתרוצה. איטיב לף שירתי.
בקהל חברים צניד. אשיר צנה.

קה אההלל. לבי מה יקחני.
הלא את. פת שורק. לי פח תמני
לדעת לעות בלמודי שיריף;
40 כי זולמך כל מצניני נסתמו.
דוקם ישבתי. שפתותי גאלמו.
השבתי נתתי לף סינדיף.

30 ומותר, קהלת ג, יט.

39 לדעת לעות, ע"פ ישעיה ג, ה, ורד"ק מפרש שם: "לאמר

דבר בעתו".